

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobkyně: T. A.
státní příslušnost: X
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2021, č. j. OAM-509/ZA-ZA11-ZA21-2021

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobkyně *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení o opakovaně podané žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu. Krajský soud se musel vypořádat s tím, zda skutečnosti, které žalobkyně uváděla v nové žádosti, neměly žalovaného vést k opětovnému meritornímu posouzení její žádosti.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. První žádost o mezinárodní ochranu podala žalobkyně v září 2019. Důvodem bylo, že chtěla pečovat o svou nemocnou zletilou dceru, která se v té době v Německu léčila s rakovinou. Žalobkyně původně žádala o mezinárodní ochranu v Německu. Byla ale předána do ČR na základě dublinského nařízení. Transfer její dcery zkomplikovala hospitalizace. Žalovaný žalobkyni mezinárodní ochranu neudělil. Následně žalobkyně neuspěla se žalobou, kterou zdejší soud zamítl (rozsudek ze dne 1. 7. 2020, č. j. 41 Az 52/2019-31). Ani s kasační stížností, kterou Nejvyšší správní soud odmítl pro nepřijatelnost (usnesení ze dne 17. 6. 2021, č. j. 3 Azs 308/2020-53).
3. Dne 14. 7. 2021 podala žalobkyně opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Při poskytnutí údajů k žádosti uvedla, že do Evropy přijela kvůli dceři. Měla rakovinu, se kterou se léčila v Německu. Na cestu si půjčily peníze. Pak jim sebrali dům a nyní se nemají kam vrátit. V Arménii je navíc válečný stav. Žalobkyně na dotaz ke svému zdravotnímu stavu uvedla, že poslední měsíce má problémy se srdcem. Během noci má záchvatové bolesti, po kterých přichází pocit dušení a celkového svalového napětí. Žádné léky zatím nebere, pouze kozlíkové kapky. Zatím nemá určenou diagnózu ani naplánované vyšetření.
4. Žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 9. 2021, č. j. OAM-509/ZA-ZA11-ZA21-2021 („rozhodnutí žalovaného“), zastavil řízení podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“). Žádost žalobkyně shledal nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Podala ji opakovaně, aniž by uvedla relevantní nové skutečnosti.
5. To, že žalobkyně chce pečovat o svou nemocnou dceru, uváděla již v prvním řízení. Tento důvod však žalovaný nepovažoval za relevantní pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Za pravdu mu daly i soudy. Tento důvod proto nelze považovat za novou skutečnost. To platí, i pokud jde o tvrzení ohledně dluhů spojených s cestou z Arménie.
6. Žalovaný se pak vyjadřuje k zdravotnímu stavu žalobkyně. Z jejích tvrzení ani z doložené lékařské zprávy podle něj neplyne, že by byla v bezprostředním ohrožení života nebo že by její zdravotní stav vyžadoval specializovanou zdravotní péči, která by v Arménii nebyla dostupná. Úroveň lékařské péče v Arménii je sice nižší než v ČR, to však není z pohledu zákona o azylu podstatné. Zdravotní problémy žalobkyně proto nepředstavují relevantní novou skutečnost.
7. Závěrem se žalovaný zabýval také bezpečnostní situací v Arménii. V listopadu 2020 sice došlo k válečnému konfliktu v oblasti Náhorního Karabachu. Území Arménie však tento konflikt nezasáhl. Navíc dne 9. 11. 2020 arménský premiér podepsal dohodu o ukončení bojů. Nelze proto tvrdit, že by od doby meritorního posouzení první žádosti žalobkyně

došlo v Arménii k takové zásadní změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

8. Žalobkyně namítá, že žalovaný neměl její opakovanou žádost vyhodnotit jako nepřipustnou. Uváděla totiž důvody, které mohou svědčit o hrozící vážné újmě ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Konkrétní námitky žalobkyně se pak týkají zdravotního stavu její dcery. Zdravotní péče, kterou zde podstupuje, podle žalobkyně není v Arménii dostupná. Sice v současnosti není v bezprostředním ohrožení života, ale pouze díky léčbě, kterou podstupuje v ČR. V případě návratu by hrozilo zhoršení jejího zdravotního stavu. To by dceru žalobkyně vystavilo nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu.
9. Žalobkyně podpůrně odkazuje na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva („ESLP“) ve věci *Paposhvili proti Belgii*. ESLP zde dospěl k závěru, že k porušení čl. 3 Evropské úmluvy o lidských právech může dojít i v situaci, kdy jde o vyhoštění vážně nemocné osoby, která není v bezprostředním ohrožení života, pokud u ní existují závažné důvody domnívat se, že nedostatek vhodné péče či přístupu k ní v zemi původu představuje riziko skutečného nebezpečí vážného, rychlého a nevratného zhoršení jejího zdravotního stavu vedoucího k intenzivnímu utrpení nebo výraznému snížení předpokládané délky života.
10. Žalovaný považuje žalobní námitky za nedůvodné. Zrekapituloval obsah svého rozhodnutí. Žalobkyně podle něj neuvedla žádné nové skutečnosti, které by byly důvodem pro přijetí její opakované žádosti k novému věcnému posouzení.

III. Posouzení věci krajským soudem

11. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení ústního jednání. Žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobkyně nevyjádřila svůj nesouhlas.
12. Žaloba *není důvodná*.
13. Krajský soud úvodem předesílá, že v tomto řízení není ve hře otázka, zda žalobkyně splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Tím spíš není ve hře ani otázka, zda tyto podmínky splňuje dcera žalobkyně. Žádost žalobkyniny zletilé dcery byla předmětem samostatného řízení. Jeho výsledkem bylo rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany. Dcera žalobkyně proti němu podala žalobu ke zdejšímu soudu, který o ní vede řízení pod sp. zn. 32 Az 11/2021. Doposud o ní nerozhodl. Žalobě žalobkyně krajský soud sice přiznal odkladný účinek právě v souvislosti s probíhajícím soudním řízením její dcery. Odkladný účinek měl však žalobkyni zajistit pouze možnost setrvat na území ČR až do pravomocného ukončení řízení o její žalobě. V jejím vycestování, ke kterému by nepřiznání odkladného účinku vedlo, krajský soud spatřoval újmu, která by byla větší, než jaká může vzniknout jiným osobám.
14. Pro posouzení důvodnosti žaloby však azylové důvody dcery žalobkyně ani její vážné zdravotní potíže nehrají roli. Jsou předmětem samostatného řízení. V řízení ve věci mezinárodní ochrany žalovaný i krajský soud posuzují každý případ individuálně. Azylové důvody rodinných příslušníků žadatele mohou být relevantní roli pouze výjimečně. Je tomu tak například tehdy, pokud žadatel o mezinárodní ochranu tvrdí, že kvůli azylovému

příběhu jednoho člena rodiny čelí pronásledování nebo vážné újmě i on, a to v důsledku příslušnosti k této rodině (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2021, č. j. 2 Azs 34/2021-35, bod 11). Zdravotní důvody jednoho rodinného příslušníka však z povahy věci nemohou založit důvod pro udělení mezinárodní ochrany osobě, které se tyto zdravotní problémy netýkají. Byť je lidsky pochopitelné, že žalobkyně chce být nablízku své vážně nemocné dceři, tohoto cíle bohužel nelze dosáhnout v azylovém řízení, pokud samotné žalobkyni žádné pronásledování ani vážná újma v případě návratu do Arménie nehrozí.

15. Krajský soud se proto nezabýval tím, zda zdravotní stav dcery žalobkyně je natolik vážný, že by jí v případě jejího návratu do Arménie v důsledku nedostupnosti odpovídající léčby hrozilo zacházení odporující čl. 3 Evropské úmluvy. Tato otázka bude předmětem rozsudku zdejšího soudu ve věci 32 Az 11/2021. V tomto ohledu míří žalobní námitky mimo terč. Krajský soud mohl přezkoumat pouze otázku, zda žalovaný opakovanou žádost žalobkyně správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji místo toho neměl znovu věcně posoudit.
16. Podmínky přijatelnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu vymezuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Stanoví, že pokud cizinec podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo (1) nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a (2) zda cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
17. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Mimo jiné zde uvedl, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů“ (bod 19 citovaného rozsudku).
18. Rozhodnutí žalovaného těmito požadavkům vyhovuje. Žalovaný se postupně zabýval všemi skutečnostmi, které žalobkyně uváděla při poskytnutí údajů k opakované žádosti. Dospěl k závěru, že se buď vůbec nejedná o nové skutečnosti (nemoc dcery žalobkyně a dluhy v Arménii), anebo že to sice nové skutečnosti jsou, nesvědčí však o tom, že by žalobkyně mohla čelit pronásledování nebo vážné újmě (zdravotní stav žalobkyně a válka v Náhorním Karabachu). Posouzení žalovaného přitom krajský soud nemá co vytknout. Všemi tvrzeními žalobkyně se zabýval a své závěry přezkoumatelně zdůvodnil. Vysvětlil, proč ani aktuální zdravotní potíže žalobkyně se srdcem nemohou být relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. Dostatečně se zabýval také bezpečnostní situací v Arménii související s vypuknutím bojů v Náhorním Karabachu. Žalobkyně v tomto směru žádné žalobní námitky nevznáší. Krajský soud proto odkazuje na odůvodnění rozhodnutí žalovaného.

19. Lze uzavřít, že žalovaný postupoval správně, pokud skutečnosti, které žalobkyně uváděla v novém řízení, nepovažoval za důvod pro opakované věcné posouzení její žádosti o mezinárodní ochranu. Tyto skutečnosti nesplňují podmínky podle § 11a odst. 1 zákona o azylu. Rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřijatelnost opakované žádosti proto odpovídá zákonu.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
21. Neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. *Pokud kasační stížnost proti tomuto rozsudku nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 30. června 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce